

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 89/13
Люксембург, 11 юли 2013 г.

Решение по дело C-521/11
Amazon.com International Sales Inc. и др./Austro-Mechana Gesellschaft zur
Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

**Налагането без разграничение на такса за копиране за лично ползване на
информационни носители при първата им продажба може да е в съответствие
с правото на Съюза при определени обстоятелства**

*В допълнение при определени обстоятелства може да бъде въведена оборимата
презумпция, че информационните носители, продадени на физически лица, ще бъдат
използвани за лични цели*

Съгласно правото на Съюза¹ по принцип държавите членки предоставят на авторите, артистите, продуцентите и радио- и телевизионните организации изключителното право да разрешават или забраняват възпроизвеждането на техните произведения, на записите на техните изпълнения, на техните звукозаписи, на техните филми и на техните радио-телевизионни излъчвания. Въпреки това държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения на тези изключителни права. Така те могат да разрешат по-специално копирането за лично ползване. Държавите членки, които се възползват от тази възможност обаче, трябва да гарантират, че притежателите на права получават „справедливо обезщетение“. Последното има за цел да обезщети притежателите на права за възпроизвеждането без тяхно разрешение на техни произведения или на други закриляни обекти.

В Австрия справедливото обезщетение е уредено под формата на такса за копиране за лично ползване, която се налага при първата продажба на информационни носители, годни да послужат за възпроизвеждане, като например празни CD и DVD, карти памет и MP3 плейъри (т.нар. „възнаграждение за възпроизвеждане върху празни информационни носители“).

Austro-Mechana, организация за колективно управление на авторски права, предявява иск срещу Amazon пред Handelsgericht Wien (Търговски съд, Виена, Австрия), като претендира изплащането на възнаграждение за празни информационни носители за продадените в Австрия през периода 2002—2004 г. информационни носители. Цената на иска е 1 856 275 EUR за първата половина на 2004 г., като Austro-Mechana иска да бъде издадено съдебно разпореждане, с което дружествата от групата Amazon да бъдат задължени да предоставят необходимите данни от счетоводството си, които да му позволят да определи претенцията си по размер за останалия период. Handelsgericht Wien уважава искането за издаване на съдебно разпореждане и не се произнася по претенцията за плащане. Това решение е потвърдено от въззивната инстанция. Тъй като смятат, че австрийското възнаграждение за празни информационни носители противоречи на правото на Съюза на редица основания, дружествата от групата Amazon сезират Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия). Той отправя запитване до Съда на Европейския съюз относно тълкуването на релевантните разпоредби от правото на Съюза.

Относно обстоятелството, че възнаграждението за празни информационни носители се събира в Австрия без разграничение, при всеки случай на първа продажба на

¹ Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

информационни носители, като е предвидена възможност в определени случаи това възнаграждение да бъде възстановявано

Във връзка с това Съдът припомня, че правото на Съюза не позволява да се събира такса за копиране за лично ползване в случаи, в които ползването на носители очевидно не цели такова копиране. Въпреки това, при определени условия правото на Съюза допуска подобна общоприложима схема за събиране на възнаграждение с възможност за възстановяване на платеното в случаи, в които с конкретното ползване не се цели копиране за лично ползване. Следователно в настоящия случай Oberster Gerichtshof трябва да провери, като вземе предвид особеностите на австрийската схема и наложените от правото на Съюза² ограничения, дали практическите трудности обосновават съществуването на подобна схема на финансиране на справедливото възнаграждение и дали правото на възстановяване на платеното е ефективно и не затруднява прекомерно връщането на платените такси.

Относно възможността да се презюмира, че продаваните на физически лица информационни носители се ползват за лични цели

Съдът приема, че може да бъде въведена оборимата презумпция, че физическите лица използват информационните носители за лични цели, ако са изпълнени две условия: i) практическите трудности във връзка с определянето на личните цели при ползването на разглежданите носители трябва да обосновават установяването на такава презумпция и ii) вследствие на тази презумпция таксата за копиране за лично ползване не следва да се налага в случаи, в които тези носители очевидно не се използват за лични цели.

Относно обстоятелството, че половината от приходите от възнаграждението за празни информационни носители трябва да се изплати не пряко на притежателите на правото на справедливо обезщетение, а на учредени в тяхна полза социални и културни институции

Съдът отбелязва, че това обстоятелство не позволява да се изключи правото на справедливо обезщетение или предназначенията да финансира последното такса за копиране за лично ползване, доколкото тези социални и културни институции действително осъществяват дейност в полза на притежателите на правото и при положение че условията за функционирането на тези институции не са дискриминационни, а това следва да бъде установено от Oberster Gerichtshof.

Относно обстоятелството, че не се взема предвид таксата за копиране за лично ползване, която вече е платена в друга държава членка

Отговорът на Съда е в смисъл, че задължението за плащане на такса като възнаграждението за празни информационни носители не може да бъде изключено вследствие на обстоятелството, че подобна такса вече е била платена в друга държава членка. Всъщност лицето, което преди това е платило тази такса в друга държава членка, която не е териториално компетентна да я събира, може в съответствие с националното си право да търси възстановяване на таксата от тази държава.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

² Директивата, посочена в бележка под линия 1.

Видеоматериали от тържественото съдебно заседание ще бъдат достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106